

Kondor Katalin: Véletlen?

2019 április 19. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nem lehet hibáztatni az embereket, ha gyanakodnak, és megindul a fantáziájuk.

Sokak szerint nincsenek véletlenek. Némi élettapasztalattal a hátam mögött hajlok arra, hogy igazat adjak e véleménynek, és hogy miért ez alkalommal, azt nem nehéz kitalálni. Amikor ezt a cikket írom, alig több mint két nap telt el a párizsi Notre-Dame gyönyör? katedrálisának kigyulladása óta. Nem volt egyetlen ember sem az ismer?seim között, aki a véletlennek tulajdonította volna a tragikus eseményt.

Egyetlen sem. Nagyon sokan írtak, telefonáltak, még a közértben is err?l beszéltek az emberek. Mindnyájan gyanakodtak, ki a keresztény Európa végnapjait emlegette, szándékos gyújtogatásra utalva ezzel, ki – ugyancsak nem véletlennek gondolva a tragédiát – azt mondta, így kívánt nekünk áldott húsvéti ünnepeket a militáns muszlim világ. Nem sorolom, a neten b?séggel megtalálhatják a kommentárokat. Amíg azokat is le nem törli az álliberális nyugati gondolatrend?rség.

Nem lehet hibáztatni az embereket, ha gyanakodnak, és megindul a fantáziájuk. Van rá okuk b?ven. Például az a hazugságáradat, amely beborítja a világot szinte minden fontos esemény kapcsán. Mert g?zer?vel folyik a trónok harca a fejünk fölött, a hátunk mögött. Normális beszéd alig van, indulatos fenyeget?zés annál több, a valóság eltitkolása pedig mindennapos. Az uniós elit nem gyanakszik. Biztos a dolgában. Naponta hírül adja, hogy legálissá tenné a bevándorlást, nyíltan barátkozik a senki által meg nem választott bankárfélékkel, nyakló nélkül költi a ki tudja, milyen pénznyomdában el?állított pénzeket a migránsokra, és büntetni óhajtja azokat, akik mindezzel nem értenek egyet. Leginkább minket, mert az legalább már napnál világosabb, hogy mi vagyunk a legfeketébb bárányok az unió gárdájában.

A t?z keletkezésér?l egyel?re nem tudni semmit, csak azt, hogy felújítási munkálatok folytak a katedrálisban. Mintha ez bármit is megmagyarázna a t?z fellobbanásának okáról! Az pedig, hogy a francia hatóságok baleset miatt indítottak nyomozást, hihetetlen, durvábban szólva: röhej. Miféle baleset? Szívesen meghallgatnám, mire gondoltak, amikor ezt a magyarázatot találták ki a közvélemény megnyugtatására. Arra is kíváncsi lennék, minek nevezik majd a következ? tragédiát. Ami szinte biztos, hogy bekövetkezik, hiszen évek óta ezek árnyékában él Európa. Az is „baleset” lesz vajon? Szinte mindegy is. Csak az a biztos, hogy lesz. S az európai emberekben szép lassan – a kívánatosnál mindenképpen lassabban – fogyatkozik a bizalom. Mint ahogy – legalábbis a tapasztalatom szerint – a magyar emberek is egyre inkább látják, érzik azt a szánalmas színjátékot, amit honi hazaárulóink az európai elittel együtt adnak el?.Én pedig azon törtem a fejem, hol és mikor kezdett csökkenni ez a bizalom. Valószín?leg sokan nem értenek velem egyet, de úgy vélem, vissza kell mennünk egészen a rendszerváltásig. Amikor is hamarosan nyilvánvalóvá vált, hogy az „új” kezdet nem is annyira új. S mert erre sokan rájöttek, a hit elkezdett fogyatkozni. Miért is? Nos azért, mert a köztársaság kikiáltásától megmámorosodott emberek el?l eltitkoltak mindent, ami a változással együtt járt. Azt hittük, itt a szólásszabadság, a múlttal való szembenézés ideje. Nem volt itt. S?t a múltunkat illet?en ma sincs itt. Tisztességes emberek, történészek, politológusok, a történelmet borzasztóan megszenvedett polgártársaink munkálkodása ellenére sem. Emlékezzünk csak az Antall-kormány és az SZDSZ paktumára, amelyet a kormányozhatóság érdekében kötöttek meg, azért, hogy a kétharmados törvényeket el lehessen fogadni. Csakhogy ez azt is jelentette, hogy nem volt átvilágítás, nem volt számonkérés. A legenyhébb formában sem. Nem csodálkozhatunk, ha ennek elmaradása megrengette az emberek hitét a változásokban, az igazságban, és a bizalom elszállt bel?lük.

S levonhatták a következtetést: a fasiszta b?nök büntethet?k, a kommunista b?nök, a kádári akasztások, a sortüzek, a nemzeti vagyonunk széthordása, bocsánat, szétlopása nem büntethet?. Timföldipar, alumíniumipar, MOM, mez?gazdaságra épül? gyárak és a többi…

Mind t?nt el a semmibe. És megjelent a maffia is, és még örülhetünk, hogy mostanság, három évtized múltán legalább fény derül némely hihetetlen b?ncselekményre. Az érintettek, a kisemmizett kisemberek pedig életre szóló kiábrándultsággal lettek gazdagabbak. (Pedig a bankok gazságait még nem is említettem.)

Aztán teltek-múltak az évek, és hamarosan eljött az az id?szak is, amikor a másság tiszteletével kellett megbarátkoznunk. Ez tart még ma is. Amikor immár az Európai Unió fura urai er?szakolják ránk, hogy tisztelnünk kell a másságot. Ami ez id? tájt nem jelent mást nézetem szerint, mint azt az uniós igyekezetet, hogy el kell lehetetleníteni a magyar nemzetet. Nehogy a magyar gondolkodás akár egy szemernyi teret is nyerjen az unióban. Tényleg, normális ember valóban gondolhatja azt, hogy ha például sok ezer idegent ránk er?ltetnek, akkor ezt nem szenvedi meg a nemzet, és nem jelent számára mérhetetlen áldozatot és er?feszítést? Tétlenül kell majd néznünk, hogy a mi templomaink is égnek? Szimpla baleset miatt? Nem, ennyire ostoba nem lehet senki.

Mindezek után nem lep?dhetünk meg azon, hogy a szólásszabadság – no, nem a Facebookon terjed? mocsok- és rágalomtömeg, hanem a valódi – er?sen csorbát szenved, az értelmiség szerepe pedig elsikkad. Az egész unióban. S bár vágynak rá az emberek, továbbra sem hallani igaz szót a magasságos unió háza tájáról, hanem csak elkend?zést, mellébeszélést, hazugságot. S ha a sors jóvoltából van is egy kormányunk, amely sok-sok brüsszeli intézkedés hátterér?l lerántotta a leplet, naponta sérül igazságérzetünk az alaptalanul hazánkra zúduló rágalmak miatt.

Ha a gyökér rohad, ha a kezdet álságos és félrevezet?, akkor nehéz a gyógymódot megtalálni. Valódi és ?szinte vita kellene, no meg az értékelhet?, értelmes gondolatokra, bírálatokra adandó hiteles válaszok. Ebben az unió jelenlegi állapotát tekintve nem reménykedhetünk. Mert bebizonyosodott az is, hogy ott, ahol az erkölcs halódik, ahol a saját gyökereiket semmibe veszik az emberek, akár gyávaságból, akár mohóságból, a pénz, a hatalom imádatától vezérelve, ott nem számíthatunk értelmes vitára, ott diktatúra van, akár tetszik ez Európa urainak, akár nem.

Elfelejthetjük tehát ez id? tájt az európai demokráciát, mert ez a demokrácia bizony kétarcú, és nem egyenl? mércével mér. Egy antipatikus kisebbség irányítja, a szellemi és anyagi fosztogatók kisebbsége. Akik hiszik és vallják: pénzzel mindenki megvehet?. Mi itt, a Kárpátok ölelésében nem akarunk ebben hinni. Abban viszont igen, hogy ez a mi hazánk, amelynek sorsába más nem szólhat bele. S abban is – Döbrentei Kornélt idézve és a feltámadás ünnepére várva –, hogy Magyarországgal Istennek terve van.

Fritz Tamás elhíresült mondását, miszerint a mi országunk egy következmények nélküli ország, annyiban cáfolnám, hogy sajnos van következmény.

A következménynélküliség „eredménye”, azaz a következménye a kiábrándultság. Itthon is, de sokkal inkább az unióban. Ahová a legfrissebb hírek szerint is újabb százezrek, egyesek szerint milliók indulhatnak el a velejéig kizsigerelt afrikai országokból, s ahol vezet? politikusoktól még mindig naponta halljuk, hogy nem tartható tovább, ahogy Magyarország kezeli a migrációt. Közben pedig ugyanabban a hírcsokorban, amelyben ez a hír megjelent, az is olvasható, hogy sikertelen a merkeli integrációs politika, valamint nem m?ködik a „menedékkér?k” visszaküldése. Hát hogyan is m?ködne, amikor sem ujjlenyomatuk, sem megfelel? igazolványuk nincs, tehát gyakorlatilag ellen?rizhetetlenek, és úgy t?nnek el a no-go zónákban, mint szürke szamár a ködben.

S amikor el?bújnak, mosolyogva figyelik, hogyan ég a Notre-Dame. Csoda-e hát, ha az emberek összezavarodnak, és nem hisznek a véletlenekben?

Kondor Katalin - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló